

Chloé besøger bedsteforældre

Kapitel 1 Chloé møder Villads

Chloé: Juhuu. Der står Villads klar og venter på mig.

Villads: Hej Chloé.

Chloé: Hej med dig, Villads.

Villads: Vi skal ind til min mormor og morfar i dag. Bare os to og bare hygge os megameget.

Chloé: Juhuu.

Villads: Det bliver sjovt, ikke?

Chloé: Jo, det kan du bide dig selv i snuden på.

Villads: Nå, er du klar? Mormor og mor venter på os Prøv at se, om du kan gå lige så hurtigt som mig. Er det den her vej?

Villads: Chloé, kom her.

Chloé: Nå, ikke den her vej.

Kapitel 2 Hos mormor og morfar

Chloé: Kom så, Villads. Få nu gang i de der lange ben. Jep jep jep.

Villads: Det er lige heroppe, min mormor og morfar bor.

Chloé: Bruuh. Det er koldt. Jeg skulle vist have taget mere pels på. Jeg går først ind. Chloé er ankommet.

Villads: Chloé? Husk, Chloé, når vi skal ind, så skal jeg have taget mine sko af, og du skal have tørret dine poter af.

Chloé: Ja, selvfølgelig, Villads. Jeg skal nok vente med at gå ind. Hov, hvad er det? Superhunden Chloé kan høre en mistænkelig lyd. Den lød farlig. Det kom herfra. Jeg skynder mig ind og tjekker.

Villads: Hov, Chloé, vent.

Chloé: Hej mormor. Hej morfar. Superhunden Chloé til tjeneste. Jeg undersøger lige, om der er noget farligt her.

Villads: Hej.

Morfar: Hej Villads. Det er dejligt at se dig.

Villads: Hvor blev Chloé af? Jeg skulle lige til at tørre hendes poter.

Mormor: Hvor er den henne?

Morfar: Hov, hvor er den henne?

Chloé: Bare stå helt stille, mormor og morfar. Superhunden Chloé er på sagen. Der er noget, der lugter farligt her. Er det her? Eller her? Aha, det kommer herfra. Nu har jeg fundet monsteret. Nej, det er ikke et monster. Det er bare sure tæer. Så, nu er jeg klar til at hilse. Super Chloé melder alt under kontrol. Hej mormor. Hej morfar. Åh, ja, lige der. Jeg kan allerede godt lide jer to. Og hey – hvor var I dygtige til at stå stille, mens jeg kiggede efter alle de farlige ting.

Mormor: Kom, skal vi gå ind og få noget kiks og saftvand?

Chloé: Åh, mormor. Kiks og saftvand er min livret. Hvordan vidste du det?

Villads: Chloé, husk, nu skal vi spise oppe i mormor og morfars helt nye sofa. Så det er vigtigt, du ikke krummer overalt.

Chloé: Krummer? Hvem, mig? Jeg krummer ikke! Jeg spiser altid pænt.

Villads: Kom. Kom, Chloé.

Chloé: Og hop – sådan.

Villads: Nå, godt.

Chloé: Yes, og hvor er maden?

Villads: Nu skal vi spise en lille kiks.

Chloé: Åh, hvor ser den god ud. Den skal ned i min mund. Så er jeg færdig. Jeg vil gerne bede om en mere, tak.

Villads: Ej, Chloé, hvor har du godt nok krummet meget.

Chloé: Krummet – hvad?

Villads: Prøv at se.

Chloé Er det mig? Okay, jeg spildte vist en lille krumme. Eller to eller tre eller mange. Dem spiser jeg lige. Måske har mormor og morfar også spildt på gulvet? Hmm, der lå også lidt. Bonus. Jeg ser også lige, om de har spildt noget bag ved de her puder. Der gemmer sig tit noget lækkert. Næh, det var bare fjernbetjeningen. Så, nu vil jeg gerne lige have skyllet munden, Villads. Øh, det der er et menneskeglas, Villads – og jeg er en hund. Men jeg prøver. Det går da ret godt. Åh, du milde chihuahua, hvor det her smager godt. Jeg vidste ikke, at menneskevand var så lækkert. Bøvs. Nå, hvad skal vi så nu?

Villads: Så Chloé, nu synes jeg, vi skal ud og gå en tur.

Chloé: Gå en tur? Det er verdens bedste idé, Villads. Lad os komme afsted. Uh, jeg fornemmer noget farligt her. Åh, jeg tror, det er et monster, der har gemt sig. Knuuur.

Villads: Ej, Chloé, det er altså bare morfars violin. Kom her.

Chloé: Jeg er ikke færdig med dig.

Villads: Chloé?

Chloé: Det er mit navn.

Villads: Nu skal vi ud at gå med mormor, så du skal ikke bare løbe afsted, sådan at mormor også kan følge med.

Chloé: Beskeden er modtaget, Villads. Jeg går stille og roligt. Jeg går stille og roligt.

Kapitel 3 Gåtur

Chloé: Så går vi, venner, stille og roligt. Stille og roligt, Chloé. Stille og roligt. Nej, hvor går du langsomt.

Villads: Chloé, ikke så hurtigt.

Chloé: Hvad mener du med hurtigt? Jeg går da langsomt. Se. Laaaaaangsomt. Det er bare jer, der går ekstra langsomt.

Villads: Chloé, husk, nu skal du ikke gå så hurtigt, når mormor også er med. Så hun også kan følge med.

Chloé: Okay, så venter jeg lige. Sådan, det var nok. Videre.

Villads: Chloé, det går virkelig hurtigt. Chloé, ikke så hurtigt.

Chloé: Hvad mener du, Villads? Jeg kan ikke gå langsommere. Hvis jeg skulle gå langsommere, så ville jeg gå baglæns. Bruuh. Det er koldt. Jeg skulle have taget noget mere pels på. Det er også bare, fordi vi går så langsomt. Hov, nu kan min superhundesnude lugte noget. Det lugter farligt. Det er den her vej. Kom, sæt farten op, Villads og mormor. Det er den her vej. Der er helt sikkert et monster tæt på. Hvor er det henne? Der! Øj, det er et farligt muslingemonster. Det angriber. Jeg slikker det, så det dør.

Villads: Chloé, det er altså bare muslingeskaller. Spiser du det?

Chloé: Nej, jeg spiser da ikke monstre, Villads. Tror du, jeg er skør? Jeg slikker på det, så det dør af mit supersavl. Så kan den lære det. Superhunden Chloé vandt igen. Vi må videre. Wow, noget højt græs. Der kunne godt gemme sig et monster herinde. Måske en slange. Eller en farlig græshoppe. Eller en græsfrø. Næh, der er ikke noget farligt her. Lad os bare komme tilbage på stien, I to.

Villads: Chloé? Nu tror jeg, vi skal hjem til morfar og spille koncert.

Chloé: Puha, endelig. Uuuh, de gik godt nok langsomt, de to.

Kapitel 4 Koncert

Morfar: Nå, Villads, er vi klar til at spille?

Chloé: Åh-åh, der er det monster, der lå og gemte sig før. Nu er det kravlet op i morfars hånd.

Villads: Ja, jeg er helt klar. Men Chloé, husk, du skal sidde helt vildt stille ovre ved siden af mormor.

Chloé: Men hvad så med monsteret? Det er jo ved at angribe morfar.

Villads: Og du skal være helt stille, når der er koncert.

Chloé: Sidde stille? Ha, de ved tydeligvis ikke, at de er i fare. Superhunden Chloé må på banen, før monsteret angriber. Jeg sniger mig som en ninja.

Monsteret: Ha, ha, ha, ha. Åh nej, det er Superhunden Chloé.

Chloé: Du har spillet den sidste tone. Det er tæsketid. Tag den. Og den. Spillet er ude. Superhunden Chloé vandt igen. Hmm. Oooh... det lyder virkelig godt? Jeg troede, violinen var farlig. Men den er jo virkelig god. Ej, de er godt nok gode til at spille. Jeg ville også klappe med mine hundepoter, hvis jeg kunne. Nu er det vist også min tur til at give et nummer.

Villads: Spiller du?

Chloé: Hey, vi er vilde og vovli. Så fræk, næsten ulovlige. Hey, jeg står på klaveret. Og spiller også med min numse.

Villads: Ha, ha, ha, ha. Nej, du er faktisk også god til at spille klaver.

Chloé: Tak.

Villads: Nu tror jeg altså, vi snart skal hjem.

Chloé: Pyha, jeg er også blevet helt øm i numsen af alt det klaverspil. Lad os smutte, Villads.

Kapitel 5 Chloé siger farvel til Villads

Mormor: Ja, så tak for i dag.

Chloé: Ja, det må du nok sige, mormor. Sikke en dag.

Villads: Det har været rigtigt hyggeligt. Og tak, fordi jeg måtte have Chloé med.

Chloé: Og jeg siger også tak, fordi jeg måtte have Villads med.

Villads: Chloé, det har været rigtigt hyggeligt. Og du har været rigtig god til at være med til mormor og morfar.

Chloé: Tak, Villads. Det har du også været ret god til. Det har været den bedste dag.

Villads: Vi ses.

Chloé: Vi ses, Villads. Vi ses, mormor og morfar. Superhunden Chloé vender hjem.